

prima instanță: S. Garștea-Bria
instanța de apel: M. Guzun, A. Panov, N. Simciuc

dosarul nr.3ra-1328/17

ÎN C H E I E R E

30 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Mariana Pitic, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Biroul Vamal Centru și de întreprinderea cu capital străin „EF-Plast Grup”, societate cu răspundere limitată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017,

în cauza civilă la cererile de chemare în judecată înaintate de întreprinderea cu capital străin „EF-Plast Grup”, societate cu răspundere limitată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative,

c o n s t a t ă :

La 14 septembrie 2012 întreprinderea cu capital străin „EF-Plast Grup” societate cu răspundere limitată (în continuare – ÎCS „EF-Plast Grup” SRL) a depus la Curtea de Apel Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea cererii de chemare în judecată ÎCS „EF-Plast Grup” SRL a invocat că în perioada lunilor iulie 2008 - noiembrie 2008 a efectuat investiții străine prin majorarea capitalului social din contul utilajului importat destinat pentru prelucrarea materiei prime și producerea profilului din PVC.

Sușține că la importul utilajului inclus în capitalul social a beneficiat de facilități fiscale la plata taxei pe valoare adăugată stabilită la art. 103 alin. (1) pct. 23) din Codul fiscal și art. 28 lit. q) din Legea cu privire la tariful vamal nr.1380 din 20 noiembrie 1997, iar utilajul importat a cărei valoare s-a inclus în capitalul social, a fost exploatat mai mult de 3 ani în procesul tehnologic de prelucrare a materiei prime și producere a profilului PVC.

Menționează că prin contractul de vânzare-cumpărare nr. K-26062012 din 26 iunie 2012, a vândut întreprinderii ucrainene „Конті і Ко” SRL o parte din utilajul importat în capital social, în baza cărora a perfectat declarațiile vamale nr. I30572 și nr. I30578 din 26 iulie 2012.

Afirmă că tranzacția de vânzare-cumpărare nu a avut loc și la 30 iunie 2012 au semnat acord de reziliere a contractului de vânzare-cumpărare nr. K-26062012

din 26 iunie 2012, utilajul nefiind exportat și rămânând în posesia sa.

Relatează că a depus la Biroul Vamal Chișinău cerere însoțită de o copie a acordului de reziliere a contractului de vânzare-cumpărare, prin care a solicitat anularea declarațiilor vamale nr. I30572 și nr. I30578 din 26 iulie 2012 în baza cărora intenționa să efectueze exportul utilajului.

Sușține că Biroul Vamal Chișinău urmare a efectuării controlului de audit post vămuire, a emis deciziile de regularizare nr. 280, 281 și 282 din 07 august 2012, prin care a obligat ÎCS „EF-Plast Grup” SRL să achite drepturile de import în sumă de 2125004,35 de lei, dintre care 2107789,71 de lei cu titlu de taxa pe valoarea adăugată și 17214,64 de lei cu titlu de penalitate.

Menționează că pînă la depunerea cererii prealabile pârâtul a anulat declarațiile vamale și a eliberat utilajul.

Consideră că deciziile de regularizare nr. 280, nr. 281 și nr. 282 din 07 august 2012 sunt ilegale și urmează a fi anulate, deoarece la momentul importului utilajului în capitalul social a beneficiat de facilitățile fiscale în conformitate cu art. 103 alin. (1) pct. 23) din Codul fiscal, art. 28 lit. q) din Legea cu privire la tariful vamal și Regulamentul cu privire la modul de aplicare a facilităților fiscale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.102 din 30 ianuarie 2007.

Afirmă că la 24 august 2012 s-a adresat cu cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziilor de regularizare, însă cererea a fost respinsă.

Solicită anularea deciziilor de regularizare nr. 280, nr. 281 și nr. 282 din 07 august 2012 și încasarea cheltuielilor de judecată (vol.1, f.d.3).

La 18 octombrie 2012 ÎCS „EF-Plast Grup” SRL a depus la Curtea de Apel Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că în perioada lunilor iulie 2008 - noiembrie 2008 a efectuat investiții străine prin majorarea capitalului social din contul utilajului importat destinat pentru prelucrarea materiei prime și producerea profilului din PVC.

Sușține că la importul utilajului inclus în capitalul social a beneficiat de facilitățile fiscale la plata taxei pe valoare adăugată stabilită la art. 103 alin. (1) pct. 23) din Codul fiscal și art. 28 lit. q) din Legea cu privire la tariful vamal, iar utilajul importat a cărei valoare s-a inclus în capitalul social a fost exploatat mai mult de 3 ani în procesul tehnologic de prelucrare a materiei prime și producere a profilului PVC.

Menționează că la 27 aprilie 2012 a vândut întreprinderii mixte „Eurofasad” societate cu răspundere limitată (în continuare – ÎM „Eurofasad” SRL) o parte din utilajul importat, achitînd la bugetul de stat taxa pe valoare adăugată în mărime de 599972,50 de lei.

Afirmă că după livrarea utilajului și achitarea taxei pe valoare adăugată, prin actul constatator nr. 301 și nr. 302 din 24 august 2012, Biroul Vamal Chișinău a încasat repetat taxa pe valoare adăugată în mărime de 1604117,46 de lei.

La 29 august 2012 s-a adresat cu cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziilor de regularizare nr. 301 și nr. 302 din 24 august 2012, însă cererea a fost respinsă.

Consideră că deciziile de regularizare nr. 301 și nr. 302 din 24 august 2012 sunt ilegale și urmează a fi anulate.

Solicită anularea deciziilor de regularizare nr. 301 și nr. 302 din 24 august 2012 și încasarea cheltuielilor de judecată (vol.2, f.d.3-4).

La 14 noiembrie 2012 ÎCS „EF-Plast Grup” SRL a solicitat conexarea cauzelor într-un singur proces (vol.1, f.d. 45).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2012 s-au conexas într-un singur proces pricinile nr. 3-2521/12 și nr. 3-2818/12 la cererile de chemare în judecată înaintate de ÎCS „EF-Plast Grup” SRL împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative (vol.1, f.d.46; vol.2, f.d.15).

Ulterior, în cadrul ședinței de judecată din 11 februarie 2013, reprezentantul ÎCS „EF-Plast Grup” SRL avocatul Jarovlea Veaceslav a depus cerere de repunere în termen pentru contestarea deciziilor Biroului Vamal Chișinău nr. 280, nr.281 și nr. 282 din 07 august 2012, precum și ridicarea restricțiilor impuse de Biroul Vamal Chișinău prin dispozițiile de suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale ÎCS „EF-Plast Grup” SRL nr. 34, nr. 35 și nr. 36 din 30 august 2012 (vol.1, f.d. 160, 166).

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2013 s-a admis cererea de chemare în judecată. S-a repus în termen cererea de chemare în judecată. S-au anulat ca fiind ilegale în fond deciziile de regularizare nr.280, nr.281, nr. 282 din 07 august 2012 și deciziile de regularizare nr. 301 și nr. 302 din 24 august 2012 emise de Biroul Vamal Chișinău. S-au anulat ca fiind ilegale dispozițiile Biroului Vamal Chișinău nr. 34, nr.35 și nr. 36 din 30 august 2012 privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale ÎCS „EF-Plast Grup” SRL (vol.1, f.d. 170, 173-179).

La 10 aprilie 2013 Biroul Vamal Chișinău a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2013, solicitând casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca nefondată și neîntemeiată (vol.1, f.d. 182-187).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 iulie 2013 s-a admis recursul declarat de Biroul Vamal Chișinău, s-a casat hotărârea Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2013 și s-a restituit cauza spre rejudecare la Judecătoria Botanica mun. Chișinău (vol.1, f.d. 209-215).

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 28 noiembrie 2014 s-a admis integral acțiunea. S-au anulat ca fiind ilegale deciziile de regularizare ale Biroului Vamal Chișinău nr. 280, nr. 281 și nr. 282 din 07 august 2012 și nr. 301 și nr. 302 din 24 august 2012. S-au anulat ca ilegale dispozițiile Biroului Vamal Chișinău nr. 34, nr. 35 și nr. 36 din 30 august 2012 privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale ÎCS „EF-Plast Grup” SRL (vol.2, f.d. 53, 57-60).

În susținerea poziției prima instanță a reținut că contabilul-șef Gondurova Oxana nu avea împuterniciri necesare pentru a reprezenta ÎCS „EF-Plast Grup” SRL și organele vamale, iar cererea prealabilă depusă la 24 august 2012 la Biroul Vamal Chișinău privind anularea deciziilor de regularizare nr.280, nr.281 și nr.282

din 07 august 2012 s-a considerat depuse în termenul prevăzut de art. 289 din Codul vamal, care în alin. (1) stipula că, deciziile, acțiunile sau inacțiunea organelor vamale, ale colaboratorilor vamali pot fi atacate în termen de 10 zile de la data comunicării deciziei sau efectuării acțiunii (în redacția din data depunerii cererii prealabile).

La fel, prima instanță a constatat că utilajul a fost exploatat de reclamant în perioada 2008-2012, adică mai mult de 3 ani din momentul importării și introducerii în capitalul social și nu trebuia să solicite permisiunea Serviciului Vamal pentru a încheia tranzacții, respectiv nu avea obligația de a achita drepturile (taxele) de import, respectiv ÎCS „EF-Plast Grup” SRL nu a încălcat prevederile legislației vamale și deciziile de regularizare nr. 280, nr. 281 și nr.282 din 07 august 2012 și nr.301 și nr. 302 din 24 august 2012 emise de Biroul Vamal Chișinău. Totodată, la înstrăinarea bunurilor, reclamantul a achitat în bugetul de stat taxa pe valoare adăugată în mărime de 599972,50 de lei, cu respectarea normelor legale.

La 12 decembrie 2014 Biroul Vamal Chișinău a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 28 noiembrie 2014, solicitând casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii (vol.2, f.d. 55-56, 78-85, 117-119).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015 s-a ridicat de la examinare în ordine de apel cauza civilă și s-a restituit Judecătoriei Botanica mun. Chișinău pentru emiterea unei hotărâri suplimentare privitor la repunerea acțiunii în termen (vol.2, f.d. 101-102).

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 22 decembrie 2015 s-a completat dispozitivul hotărârii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2014 după alineatul 1 cu alineatul „A repune în termen ÎCS „EF-Plast Grup” SRL pentru depunerea cererii de chemare în judecată” (vol.2, f.d. 115).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016 s-a admis apelul declarat de Biroul Vamal Chișinău. S-a casat hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 28 noiembrie 2014 și hotărârea suplimentară din 22 decembrie 2015 și s-a emis o nouă hotărâre prin care: s-a respins acțiunea ÎCS „EF-Plast Grup” SRL împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la anularea deciziilor de regularizare nr. 280, nr.281 și nr.282 din 07 august 2012, ca depusă tardiv. S-a respins acțiunea ÎCS „EF-Plast Grup” SRL împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la anularea deciziilor de regularizare nr. 301 și nr. 302 din 24 august 2012, ca neîntemeiată (vol.2, f.d. 128-139).

La 08 septembrie 2016 ÎCS „EF-Plast Grup” SRL a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei și menținerea hotărârii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 28 noiembrie 2014 și hotărârii suplimentare din 22 decembrie 2015.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 21 decembrie 2016 s-a admis recursul declarat de ÎCS „EF-Plast Grup” SRL, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016 și s-a restituit cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (vol.2, f.d.166-173).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017 s-a admis apelul declarat de Biroul Vamal Chișinău (succesor în drepturi Biroul Vamal Centru). S-a casat hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2014, în partea admiterii acțiunii și anularea ca fiind ilegale deciziile de regularizare emise de Biroul Vamal Chișinău nr. 280, nr.281 și nr. 282 din 07 august 2012 și în această parte s-a emis o nouă hotărâre prin care: s-a respins cererea ÎCS „EF-Plast Grup” SRL cu privire la repunerea în termen a contestației. S-a respins cerințele ÎCS „EF-Plast Grup” SRL cu privire la anularea deciziilor de regularizare emise de Biroul Vamal Chișinău nr. 280, nr.281 și nr. 282 din 07 august 2012, ca tardive. În rest, hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2014 s-a menținut fără modificări (vol.2, f.d.195, 196-205).

În argumentarea poziției, instanța de apel a constatat că cererea prealabilă din 24 august 2012 depusă de ÎCS „EF-Plast Grup” SRL către Biroul Vamal Chișinău a fost depusă tardiv, fapt confirmat și prin răspunsul Serviciului Vamal din 30 august 2012. Mai mult, ÎCS „EF-Plast Grup” SRL nu a înaintat Serviciului Vamal un demers prin care să solicite repunerea în termen a cererii prealabile, referindu-se la dispozițiile art. 291 din Codul vamal în redacția din data depunerii cererii prealabile, care stipulează că dacă, din motive întemeiate, plîngerea nu a fost depusă în termenul prevăzut la art.289, Serviciul Vamal este în drept, la demersul reclamantului, să o repună în termen.

Totodată, instanța de apel a reținut cele constatate de prima instanță și a conchis că deciziile de regularizare nr. 301 și nr. 302 din 24 august 2012 sunt ilegale, iar anularea acestora se prezintă a fi soluție întemeiată.

La 23 iunie 2017 Biroul Vamal Centru, succesor în drepturi a Biroului Vamal Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, solicitînd admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și casarea integrală a hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri în sensul formulat.

În argumentarea poziției a invocat motivele de fapt ale cauzei, menționînd că instanța de apel a interpretat eronat legea.

Consideră că instanțele inferioare urmau să aplice dispozițiile art.35 din Codul vamal în redacția Legii nr. 267 din 23 decembrie 2011 în vigoare la momentul înstrăinării bunurilor, deoarece legea veche nu poate ultraactiva.

Sușține că obligația vamală apărută în urma scoaterii bunurilor din capitalul social al ÎCS „EF-Plast Grup” SRL este indisolubil legată de momentul înstrăinării autovehiculelor, care determină legea aplicabilă activității date și stabilește cuantumul drepturilor de import, TVA și taxelor vamale care urmează a fi vărsate în bugetul de stat și nu de cel al introducerii bunurilor importate sub supravegherea vamală.

La 05 iulie 2017, ÎCS „EF-Plast Grup” SRL a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, solicitînd admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea respingerii acțiunii, cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale cauzei, invocînd că instanța de apel eronat a apreciat faptul omiterii termenului de prescripție cu

privire la contestarea deciziilor de regularizare, deoarece contabilul Oxana Gondurova aflându-se în concediu anual de odihnă nu avea împuterniciri necesare de a reprezenta ÎCS „EF-Plast Grup” SRL în cadrul organelor vamale.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile pentru următoarele.

Conform art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este declarat prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul de admisibilitate constată că din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017 (vol.2, f.d. 196-205) pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursurilor, însă decizia recurată a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea de însoțire nr. 9314-3 din 20 mai 2017 (vol.2, f.d. 208), iar cererile de recurs au fost depuse la 23 iunie 2017 și respectiv la 05 iulie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliile aplicată pe acestea (vol.3, f.d.1, 5), prin urmare calea de atac se consideră exercitată în termen.

Argumentele invocate în recursul declarat de Biroul Vamal Cenrtu precum că, instanțele inferioare urmau să aplice dispozițiile art.35 din Codul vamal în redacția Legii nr. 267 din 23 decembrie 2011 în vigoare la momentul înstrăinării bunurilor, deoarece legea veche nu poate ultraactiva, nu pot fi reținute, deoarece reieșind din principiul activității legii procesuale *tempus regit actum*, (în sensul că actul se încheie potrivit legii în vigoare în momentul întocmirii acestuia), prevederile art. 35 din Codul vamal, în raport cu art.6 din Codul civil, se aplică la momentul plasării mărfurilor sub regimul vamal de import.

Din aceleași raționamente nu poate fi reținut nici cele inserate că obligația vamală apărută în urma scoaterii bunurilor din capitalul social al ÎCS „EF-Plast Grup” SRL este indisolubil legată de momentul înstrăinării autovehiculelor, care determină legea aplicabilă activității date și stabilește cuantumul drepturilor de import, TVA și taxelor vamale care urmează a fi vărsate în bugetul de stat și nu de cel al introducerii bunurilor importate sub supravegherea vamală.

Cu referire la cele invocate în recursul declarat de ÎCS „EF-Plast Grup” SRL precum că, instanța de apel eronat a apreciat faptul omiterii termenului de prescripție cu privire la contestarea deciziilor de regularizare, deoarece contabilul Oxana Gondurova aflându-se în concediu anual de odihnă nu avea împuterniciri necesare de a reprezenta ÎCS „EF-Plast Grup” SRL în cadrul organelor vamale, instanța de recurs nu le reține, întrucât contabilul Oxana Gondurova recepționând la 09 august 2012 deciziile de regularizare nr. 280, nr. 281 și nr. 282 din 07 august 2012 (vol.1, f.d. 19-21), curgerea termenului prevăzut de art. 289 alin. (1) din Codul vamal, în redacția din data emiterii deciziilor de regularizare, care prevedea că deciziile, acțiunile sau inacțiunea organelor vamale, ale colaboratorilor vamali pot fi atacate în termen de 10 zile de la data comunicării deciziei sau efectuării acțiunii, i-a devenit opozabilă și ÎCS „EF-Plast Grup” SRL.

Instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererile de recurs în esența lor constituie o interpretare a normelor de drept efectuate de recurenți și o apreciere meticuloasă a probelor efectuate de aceștia care nu pot fi puse la baza recursului, deoarece vizează temeinicia deciziei instanței de apel și ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art.386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel, însă asemenea temei nu se regăsește în art. 432 din Codul de procedură civilă aplicabil recursului. Ba mai mult, acestea au fost

deja supuse examinării minuțioase și aprecierii juste de către instanțele inferioare prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege și art. 24 alin.(3) din Legea contenciosului administrativ, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar instanțele inferioare au interpretat elocvent și au aplicat just normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios cu respectarea garanțiilor ce derivă din dreptul la un proces echitabil.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenții nu au invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995)

Completul de admisibilitate concluzionează că, din conținutul cererilor de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, or recursul devolvează exclusiv circumstanțele de drept ale cauzei.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursuri nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Biroul Vamal Centru și de ÎCS „EF-Plast Grup” SRL, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de Biroul Vamal Centru și de întreprinderea cu capital străin „EF-Plast Grup”, societate cu răspundere limitată se consideră inadmisibile. Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Mariana Pitic

Ion Druță